

Turneul in Romania al companiei de teatru Yamanote Jijosha cu "Keisei Hanganoko"

Compania japoneza de teatru Yamanote Jijosha, a fost invitata in mod consecutiv 3 ani la Festivalul International de Teatru de la Sibiu, lucru fara precedent.

Turneul in Romania cu piesa clasica japoneza "Keisei Hanganoko"

In cadrul festivalului international de la Sibiu din 2009 spectacolul Titus Andronicus a produs intr-o singura seara, un mare ecou, domnul George Banu si directorul fesivalului domnul Constantin Chiriac, impreuna cu ceilalti oameni de teatru au apreciat ca fiind extraordinar. In 2010, am pus in scena in mod inedit, tragedia greaca a lui Sofocle, "Oedipus Rex", personajele principale fiind toate interpretate de actrite. Anul acesta, incerc sa pun in scena intreaga (la ora actuala mici bunraku si nici kabuki nu o joaca integral) piesa clasica japoneza, "Keisei Hanganoko", scrisa de dramaturgul reprezentativ de kabuki, Monzaemon Chikamatsu, folosind stilul de joc propriu "patru tatami si jumătate".

Titus Andronicus

Oedipus Rex

Compania de Teatrul Yamanote Jijosha "Keisei Hanganoko" Regia: Masahiro YASUDA

Festivalul International de Teatru de la Sibiu: 2 iunie 2011 de la ora 19:00 la Teatrul Radu Stanca

Turda: 7 iunie 2011 de la ora 19:00 la Teatrul Municipal Turda

Bucuresti: 11 iunie 2011 de la ora 19:00 la Teatrul ODEON

Keisei Hanganoko

Povestea Keisei Hanganoko

"Keisei" înseamnă o prostituată și "Hanganoko" înseamnă fum de tămâie în care apar morți. Este o povestea din epoca Muromachi, personajele fiind pictorul Kano Motonbu care a fost implicat într-un conflict cu familia Rokkaku din regiunea Omi și o prostituată, Miya, care se îndrăgosteste de el, însă nu se pot căsători oficial și moare de inimă rănită, însă Miya vine înapoi sub forma de stafie, în camera lui Motonbu umplută cu fum de tămâie. Aceasta piesă cuprinde mai multe scene cunoscute în cadrul teatrului de kabuki, de exemplu alături de dragostea celor doi, conflictul dintre Banzaemon și Nagoya Sanza și activitatea impresionantă a pictorului balbait din Otsu, Matahe. Conflict între politică și artă este o temă modernă, dar universală.

Masahiro Yasuda:

"Dorim cu aceasta ocazie ca publicul European sa ia cunostinta cu dramaturgul japonez Monzaemon Chikamatsu"

Acum 12 ani, când am regizat pentru prima oară Keisei Hanganoko, piesa integrală nu se mai juca nici la bunraku nici la kabuki. În acea altură, experimentul stilului de joc Yojoan era abia la început, iar actorii erau foarte tineri și ne-experimentați, însă am reușit să pun în scenă piesa. Din fericire, majoritatea criticilor și publicul au apreciat foarte mult iar spectacolul a devenit unul reprezentativ al companiei Yamanote Jijosha. De data asta, am intenția să modic fundamental regia.

Chikamatsu este unul din cei mai cunoscuți dramaturgi tradiționali japonezi, dar în străinătate nu este prea cunoscut. Însă pentru mine, care am avut contact cu diverse piese europene, el este un dramaturg de dimensiuni universale, care se poate alinia cu Shakespeare. De exemplu desfășurarea scenelor este bogată în varietate, tema este adâncă și contemporană, descriind societatea din punct de vedere al oamenilor slabi și simpli. Autorul însuși, a renunțat la rangul de samurai care făcea parte din clasa dominantă, și a devenit un dramaturg de clasa inferioară. În toamna lui 2012 voi monta piesa lui Chikamatsu "Onnagoroshi Abura no Jigoku" (Asasinarea unei femei în infernul de ulei). Deși este un alt tip de spectacol al aceluiași autor, sper că va bucurați de ingenuitatea acestui dramaturg.

Yamanote Jijosha este o companie teatrală reprezentativă din Japonia. În 1984, Masahiro Yasuda a fondat această companie împreună cu studenții universității Waseda din Tokyo. Această companie a repetat mai multe experimente teatrale inedite și a dezvoltat "Metoda Yamanote", o metodă de instruire sistematică a actorilor și stilul lor de joc unic "Yojo-han". În ultimii ani, au turnee numeroase nu numai în Asia, ci și în Europa.

În stilul Yojoan, corpul actorilor nu stă drept niciodată iar mișcarea este încetătină, menținând o poziție instabilă. Replicile sunt corelate cu mișcarea și eliberate când actorii se opresc grupați în formație estetică. Regulile de mișcare cu proprietăți simple și antrenarea vocală creează posibilitatea de a exprima existența umană complexă și grea, ceea ce nu se poate exprima în teatrul realist.